У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 202. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 2-го ЛИСТОПАДА 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 2, 1971 No. 202. VOL. LXXVIII.

В РИМІ ВІДБУВАЄТЬСЯ П'ЯТИЙ АРХИЄПИСКОПСЬКИЙ СИНОД УКЦЕРКВИ

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Понеділок, 1 листопада 1971

В АМЕРИЦІ

ПРЕДСТАВНИКИ ПОДАТКОВГО БЮРО ВИСЛОВЛЮЮТЬ сумніви, чи їм дійсно вдасться в другій фазі „замороження" цін і платень докладно контролювати ціни на товари й продукти. У всій країні є кругло 3 000 урядовців, які будуть пильнувати за стабільністю цін, чого вимагає Уряд президента Ніксона в другій фазі „замороження". Ті ж самі урядовці далі виконуватимуть свою працю і в ділянці оподаткування.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА ПРОГОЛОСИТЬ на початку наступного року нову програму співпраці і підтримки американської технології. Уряд виробить список найбільш необхідних ділянок, в яких технологія повинна шукати якнайшвидших розв'язок. Це стосується як житлобудівництва, так і медичного забезпечення населення, покращання закордонної торгівлі, збереження природного оточення, чистоти води тощо. Уряд допомагатиме фінансово в першу чергу тим, хто працюватиме над розв'язкою найбільш пекучих проблем.

У МЕХІКО КОНСЕРВАТИВНІ ПОЛІТИКИ І СВЯЩЕНИКИ розпочали різко критикувати більш ліберальних чи лівих церковних і політичних діячів. Зокрема вони критикують так зв. прогресивних ремо - католиків. Представник правих Фідель Веласкез, колишній провідних робітництва, називає їх навіть комуністами.

СЕНАТ ПОЧАВ РОЗГЛЯД ПРОЄКТУ ДОГОВОРУ ЗСА з Японією про передачу їй Окінави та суміжних островів. Окінаву здобули в японців під час другої світової війни американські війська, втративши в тій битві 12 000 вояків. Сенатор Беррі Голдвотер вважає, що Окінави не треба було б повертати Японії, бо, на його думку, на Далекому Сході Японія, а не Китай, може ще бути небезпечною для ЗСА.

У БРУКЛИНІ ПОЛІЦІЯ ЗААРЕШТУВАЛА в приватному помешканні чотирьох торгівців наркотиками.Знайдено понад 7 фунтів „героїни". Одним із заарештованих виявився поліцай Р. Еллінгтон, з 5-тирічним стажем служби в поліції — і не меншим стажем „служби" в групі торгівців наркотиками.

АСТРОНАВТ ВОЛТЕР ШІРРА ЩАСЛИВО УНИКНУВ великої небезпеки в повітрі. Він мав летіти із своєю родиною й пілотом Ф. Кемптоном приватним двомоторовим літаком над Колорадо, але літак загорівся недалеко від летовища. Пілот посадив літака, ніхто не зазнав поранень.

У РОЧЕСТЕРІ, Н. Й., ІЗ ЗВІРИНЦЯ ВТІК ТАПІР і десь скривався впродовж двох тижнів. Тапір — це чимала тварина, важить 250 фунтів, харчується травою, ніколи не нападає на іншу звірину. Несподівано помітили того „втікача", за яким дуже шкодували діти, на площі для гри в гольфа. Намагалися зловити, але тапір бігає занадто швидко. Врешті - решт його зловили, поклавши в коробку свіжих буряків: тапір не витримав спокуси, підійшов до коробки і там його спіймали та перевезли до зоопарку.

У СВІТІ

ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР КОМПАРТІЇ СССР ЛЕОНІД БРЕЖНЄВ ЗАКІНЧИВ в минулу суботу свої відвідини в Парижі і вернувся до Москви, зупинившись у поворотній дорозі на два дні у Східньому Берліні. Брежнєв і французький президент Жорж Помпіду проголосили „заяву принципів", між якими є ненарушність теперішніх державних кордонів в Европі. Вони заявились за скликання в 1972 році паневропейської конференції безпеки, після того, як буде проведене в життя порозуміння щодо Західнього Берліну. СССР і Франція обіцяли також посередничити у конфліктах на Близькому Сході й між Індією та Пакістаном.

КОНСЕРВАТИВНІ ДУХОВНИКИ ПЕРЕМОГЛИ на Світовому Синоді Єпископів у Римі: у проєкті резолюцій виступається проти будь-яких, навіть регіональних, змін щодо примусового целібату для римокатолицьких священиків.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЖОРЖ ПОМПІДУ ПЕРЕСЛАВ ґратуляції британському прем'єрові Едвардові Гітові з приводу його перемоги в палаті громад, яка 112 голосами більшости висловилась за приступлення до Европейської Економічної Спільноти.

ЮГОСЛАВСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ТІТО ВИСТУПАВ у Вашингтоні в Клюбі Крайової Преси, де, м. і. заявив, що загроза війни між Ізраїлем і Пакістаном є більшою за теперішні конфлікти у В'єтнамі і між Ізраїлем і арабами: Тіто вірить, що вони швидко мирно закінчаться. Тіто прославляв президента Ніксона за його відвагу й ініціятиву шукати нових шляхів міжнародного порозуміння.

У ПОРТІ СІНҐАПОРУ ВІДБУЛАСЯ церемонія спущення вділ на щоглі британського прапору: Британія прибула з своїми збройними силами до Сінґапору в 1742 році і втримувала там свого часу 80.000 війська. Тепер вона зобов'язалась залишити там 4.500 вояків в оборонному союзі Сінґапору, що його підписали Маляйзія, Австралія, Нова Зеляндія, Британія і Сінґапор.

ТРИ ЗАХІДНІ АМБАСАДОРИ в ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ ЗАТАВРУВАЛИ стріляння східньонімецьких поліціянтів до втікачів, які пробують втекти почерез внутрішньоберлінський мур ганьби. В минулу п'ятницю комуністи вбили знову одного втікача.

ІНДІЯ ПЕРЕКОНАНА, що у випадку війни з Пакістаном отримає всебічну допомогу зброєю і літаками від Совєтського Союзу. Індійський міністер закордонних справ Саран Сінь заявив у парляменті, що він дістав таке запевнення від совєтського „президента" Підгорного, який мав про це повідомити також пакістанського президента.

У ЛЬОЗАННІ В ШВАЙЦАРІЇ ВІДКРИТО конференцію директорів 24-ох світових летунських компаній, які мають узгіднити спільні тарифи для перелету пасажирськими літаками над Атлантійським океаном. Ця конференція має запобігти конкуренційній війні між різними летунськими лініями, які на власну руку щораз обнижують ціну перелету. Загально вважають, що все одно ціни квитків будуть обнижені.

ПІСЛЯ ТОРЖЕСТВЕННОГО ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ СВ. СЕРГІЯ І ВАКХА, ІЄРАРХІЯ УКЦ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ОДНОДУШНО РІШИЛА ВІДБУТИ П'ЯТИЙ СИНОД МИМО ЗАСТЕРЕЖЕНЬ ВАТИКАНУ. В СИНОДІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ 16 ВЛАДИК ІЗ ЇХНІМ ПЕРВОІЄРАРХОМ БЛАЖЕННІШИМ ВЕРХОВНИМ АРХИЄПИСКОПОМ КАРД. ЙОСИФОМ СЛІПИМ НА ЧОЛІ ТА ВКЛЮЧНО ІЗ ДВОМА ЄПИСКОПАМИ - ПОМІЧНИКАМИ З ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Рим. — В неділю, 31-го жовтня 1971-го року о год. 5-ій по полудні почався тут П'ятий Архиєпископський Синод Української Католицької Церкви із кінцевою метою остаточного схвалення і оформлення Помісности цієї Церкви. В Синоді беруть участь: Верховний Архиєпископ і Кардинал Блаженніший Йосиф Сліпий, первоієрарх, Митрополити Германюк з Вінніпеґу і Амвросій Сенишин з Філядельфії, Архиєпископ Іван Бучко та Єпископи: Ніл Саварин з Едмонтону, Ізидор Борецький з Торонта, Йосиф Шмондюк зі Стемфорду, Ярослав Ґабро з Чикаґо, Іван Прашко з Австралії, Платон Корниляк з Німеччини, Володимир Маланчук з Франції, Андрій Сапеляк з Арґентини, Августин Горняк з Англії, Йоаким Сеґеді з Югославії та Єпископи-помічники Іван Стах і Василь Лостен з Філядельфії. Неприявні були на першій і другій сесіях Синоду в неділю 31-го жовтня і в понеділок 1-го листопада, недужі Владики Андрій Роборецькей зі Саскатуну і Йосиф Мартинець з Бразилії та Архиєпископ Гавриїл Букатко з Беоґраду, який виїхав з Риму напередодні Синоду, та Владика Василь Гопко з Пряшева. Перша сесія Синоду, як згадано, почалася о год. 5-ій по полудні в новопосвяченій церкві св. Сергія і Вакха та тривала дві з половиною години. Синод відбувається за закритими дверима, але відомо, що на порядку першої сесії була справа порядку нарад, який прийнято, і таке оформлення Синоду, щоб не було викликом для Ватикану. Друга сесія Синоду відбулася в понеділок, 1-го листопада і закінчилася о 12-ій вполудне. Третя сесія була заповіджена на той же день, понеділок 1-го листопада, увечері, після Архиєрейської Святої Літургії, що мала бути відправлена о год. 5-ій по полудні для відзначення роковин Першого Листопада та роковин смерти Слуги Божого, митрополита Андрея Шептицького. Під час Богослуження мало відбутися проголошення, що Владики УКЦеркви у вільному світі з'їхалися до Риму з нагоди 375-ліття Берестейської і 225-ліття Ужгородської Уній та „зібралися на синодальні наради і просять для них благословення Святішого Отця". На першій і другій сесії, зглядно після них, ще не було формального проголошення, що це відбувається Синод.

Непевність перед Синодом

До останньої хвилини перед першою сесією Синоду о год. 5-ій після полудня в неділю, 31го жовтня, ніхто з невтаємничених не мав певности, що такий Синод взагалі відбудеться. В Римі під цю пору перебуває понад 200 прочан з Америки і Канади, які приїхали винаймленими літаками, щоб взяти участь у торжественному посвяченні відновленої церкви св. Сергія і Вакха, найстаршої української церковної і культурної пам'ятки в Римі. Між цими паломниками була велика тривога, що Синод може не відбутися з уваги на виразну опозицію Ватикану, про яку пригадав безпосередньо перед Синодом, в суботу 30-го жовтня, папський секретар стану кардинал Війо, в листі, що його доручено спеціяльним післанцем усім Владикам УКЦ, за винятком Верховного Архиєпископа. В листі пригадується Владикам, що юрисдикція Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого обмежується до Львівської Митрополії та повторюється арґументи з відомого листа Папи Павла VI до Верховного Архиєпископа із твердженням про неможливість патріярхального завершення УКЦеркви „в теперішньому часі". Настрої, які ще в суботу, 31-го жовтня, існували в Римі в цій справі, віддзеркалює повідомлення агенції Ассошейтед Пресс, що його надрукував філядельфійський щоденник „Інквайєр" у своєму недільному виданні з 31-го жовтня. У повідомленні під великим заголовком „Папа забороняє українцям відбути окремий Синод", м. і. сказано:

Папа Павло VI заборонив Кардиналові Йосифові Сліпому та іншим Єпископам Української Католицької Церкви, зібраним у Римі, відбути тут власний Синод в наступному тижні — повідомлено в суботу з поінформованих джерел. Папське вето проти окремого Синоду збільшило розбіжність між Ватиканом та Кардиналом Сліпим, який вважає, що він має зверхність над шести мільйонами українців католиків у Совєтському Союзі. Він закидає, що Ватикан не досить говорив в обороні українців католиків перед совєтським переслідуванням. Плянований Синод виглядає на виклик Папі. Інформується, що українські єпископи дістали листа від кардинала Війо, папського державного секретаря, який твердить, що Папа був повідомлений про намір відбути український Синод. В листі — як інформується — сказано, що єпископи можуть зустрітись для обговорення церковних проблем, але пригадується, що не дозволяється скликати те, що в канонічному праві відоме, як Синод. В дальшому інформують, що Кардинал Сліпий твердить, що він листа не одержав, а якщо б він його одержав, то правдоподібно не буде його читати. Ватиканський речник Федеріко Алесандріні, запитаний про коментар в цій справі, заявив: ми зачекаємо і побачимо, чи вони відбуватимуть Синод . . .

В повідомленні Ассосійтед Пресс дальше пишеться, що Синод Владик УКЦеркви мав би тривати приблизно один тиждень та збігався б із кінцевими днями Світового Синоду Католицької Церкви. Ціллю Синоду — згідно з повідомленям аґен-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Верховний Архиєпископ і Кардинал Блаженніший Йосиф Сліпий в дорозі на наради Вселенського Синоду, на якому він natаврував переслідування Церкви совєтським режимом в Україні та дорікав Ватиканові за „дипломатичну мовчанку" в цій справі. Це телефото з Риму було поміщене в багатьох газетах світу.

Вівторкові вибори будуть відбуватися вперше з поширеною участю молоді

Вашингтон. — Вибори у ЗСА, що будуть проходити у вівторок 2 листопада по всіх стейтах ЗСА, виявлять у своїх вислідах вплив поширеної участи молоді, тобто молодих американців у віці від 18 до 21 років, які цього року будуть вперше голосувати. Видатну ролю у виборах відіграватимуть особливо ж по деяких більших містах, як наприклад у Філядельфії, Клівленді та Місісіпі, расові проблеми, справи вибору чорних чи білих на вільні становища у стейтових чи міських урядах. В загальному у двох стейтах вибиратимуть губернаторів, в одному стейті заступника губернатора і в чотирьох стейтах будуть обрані нові леґіслятури. До Конгресу ЗСА мав би бути обраний один новий конґресмен. У сотках із міст будуть обрані нові посадники. В деяких стейтах буде важливою під час виборів справа перевозу автобусами дітей до школи. В Ню Йорку однією з найважливіших справ до вирішення буде справа оплати за переїзд підземними залізницями, висота якої буде залежна від позитивного схвалення виборцями пляну випуску спеціяльних бондів на транспортацію у висоті 2.5 більйона долярів. Якщо ця справа не одержить більшости голосів ,то оплати за переїзд сабвеями будуть підвищені із 30 центів до 45 центів.

Президент Південного В'єтнаму Тіє заприсяжений на другу каденцію

Сайґон. — Президент Південного В'єтнаму Ван Тіє склав в минулу неділю 31 жовтня присягу на другу каденцію урядування, після того, як він отримав своєрідний вотум довір'я від південних в'єтнамців, коли на свою кадидатуру — одиноку, без будь-якого суперника, зібрав понад 90 відс. всіх голосів. Вся церемонія інавґурації тривала несповна одну годину. Приявними були представники з 30-ох країн, між ними секретар скарбу Джон Коннелі, як особистий репрезентант през. Ніксона, прем'єр Південної Кореї, міністер закордоних справ Таї (Сіяму) й інші. Коло 30.00 війська і поліції було змобілізованих задля збереження ладу і спокою, щоб недопустити В'єтконґу чи внутрішніх опозиційних кіл до заколочення інавґураційної ради. У промові, яку виголосив президент Тіє, він повторив, що змагатиме до забезпечення країні миру і добробуту та, після закінчення війни, буде сприяти з'єднанню двох частин В'єтнаму, спершу облегшенням безпосередньої і поштової комунікації. Публіки, яка придивлялась церемонії, не було більше, як кілька тисяч осіб, в тому числі шкільної молоді, у зв'язку з гострими заходами безпеки. Водночас південно-в'єтнамські власті почали звільняти 2.938 полонених комуністичних партизанів — В'єтконґу — на основі амнестії з нагоди інавґурації Тіє. 618 осіб повернуться до своїх сел, а інші перейдуть ще кількатижневий політичний перевишкіл і, здебільша, будуть включені в південно-в'єтнамську армію.

В Ню Йорку відзначено урочисто роковини Листопадового Зриву

Ню Йорк (С. Ч.) — В неділю, 31-го жовтня тут величаво відзначено річницю Листопадового Зриву. Свято розпочали Пласт і СУМА листопадовими апелями з окремими програмами для своїх членів. Після того організовано з прапорами члени цих молодечих організацій перейшли до церкви св. Юра, де о год. 12-ій вполудне була відправлена Служба Божа в намірені українського народу, та Панахида за борців полеглих в цьому зриві. 35 хорунжих з прапорами: Пласту, СУМА, комбатантів й інших організацій взяли участь в цих святкуваннях. Церква св. Юра була замала, щоб помістити всіх вірних, і тому частина стояла перед церквою. Службу Божу відправив о. ігумен д-р В. Гавліч ЧСВВ, який також виголосив проповідь, присвячену вповні листопадовим дням. Панахиду відправив отець протоігумен П. Пащак і о. ігумен д-р В. Гавліч в сослуженні отців: В. Р. Рабія Х. Войтини, Л. Лавринюка, М. Гимбаровського і М. Струця. Співав хор ім. А. Шептицького під дириґентурою М. Нечая.

Заходами Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій м. Ню Йорку, Відділ УККА, відбулася листопадова Академія, присвячена 53-им роковинам Листопадового зриву, о год. 4-ій по полудни в залі Вашинґтон Ірвінґ Гай Скул. При виповненій залі свято відкрив голова Комітету адв. Р. Гуглевич, згадуючи в своєму слові померлого тепер учасника цих змагань сл. п. Лева Лепкого. Публіка однохвилинною мовчанкою вшанувала пам'ять всіх полеглих, а студент Ю. Шевчук на сурмі відограв жалобну мелодію. Промову виголосив пластун студент А. Ластовецький. В програмі взяли участь: Т. Лихолай — сопрано, відспівала п'ять пісень, квартет бандуристів в складі: Р. Левицький, В .Юркевич, І. Івашко і М. Біленький, деклямувала О. Шкафаровська (Студія Мистецького Слова Л. Крушельницької). Програму закінчив своїм виступом Д. Рейнарович — баритон. На фортепіяні акомпаніював проф. І. Соневицький, який рівнож відограв американський і український гимни на початку свята та „Не пора" на закінчення. Декорацію сцени оформив Т. Шевчук.

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ В ТРЕНТОНІ

Трентон, Н. Дж. — У неділю 31 жовтня в українській католицькій церкві св. Йосафата відправлено торжественне Богослуження в намірені Українського Народу, з Панахидою за полеглих Героїв Листопадового Зриву. По відправі відбулися Сходини членів 249 Відділу „Провидіння", з доповіддю д-ра Т. Крупи про сл. п. Митрополита Андрея Шептицького, в 27 роковини його смерти. Подібні Богослуження були відправлені також в обох українських православних церквах: Пресвятої Тройці та Св. Юрія Переможця. Напередодні, в суботу 30 жовтня, заходами Пластприяту відбувся вечір, присвячений Листопадовому Зриву та Лесі Українці, з участю артистів Віри Левицької і Богдана Паздрія, Валі Калин, Іванни Кононів і гумориста Степана Магмета та Пластового гуртка „Незабудьки" з Філядельфії. У неділю 7-го листопада відбудеться в Трентоні традиційний Листопадовий Апель молоді Пласту і СУМА.

Українська громада відвела на вічний спочинок о. радника Ярослава Кекіша

Ню Йорк. — У ході похоронних обрядів за померлого тут 27 жовтня ц. р. на 88-му році життя о. радника Ярослава Кекіша, в минулий четвер 28 березня відбулася в похоронному заведені Петра Яреми при 7-ій вул. Панахида, яку відправив парох церкви св. Юра в Ню Йорку, о. ігумен д-р В. Гавліч ЧСВВ, в асисті о. вікарія Христофора Войтини і о. М. Струця. Промовляли голова Комітету Об'єднаних Українських Організацій м. Ню Йорку, земляк Покійного, адв. Р. Гуглевич і о. мітрат Іван Данилевич, парох православного собору в Ню Йорку. Співав хор членів „Думки" і митрополітального церковного хору ім. А. Шептицького під орудою п. І. Хомина. У п'ятницю 29-го

(Закінчення на стор. 4-ій)

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

СИРАКЮЗИ ВІДЗНАЧАТЬ ДРУГУ РІЧНИЦЮ СИНОДУ УКЦЕРКВИ

Сиракюзи, Н. Й. (М. Л.) — Для відзначення другої річниці IV-го Архиєпископського Синоду УКЦеркви під проводом Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Кир Йосифа, що на ньому наші Владики схвалили самоуправу та конституцію Патріярхального Устрою УКЦеркви, ця громада відбуде Святочні Збори у неділю, 7-го листопада 1971 р. о год. 2:30 по пол. в Українському Народному Домі. Доповіді виголосять проф. д-р Роман Осінчук з Ню Йорку, який брав участь у врочистостях посвячення храму св. Сергія і Вакха в Римі минулої суботи і неділі, голова Ради Мирян та знавець східньо-церковних проблем, визначний Єзуїт о. проф. д-р Джорж Малоні, директор Інституту Папи Івана XXIII при Фордгемському Університеті.

Ініціятивний Комітет сподіється, що загал громадянства м. Сиракюз та сусідніх громад — Ютики, Обурну та Бінґгемтону — не пропустять цієї нагоди почути найдостовірніші та найновіші відомості про сучасне становище УКЦеркви як тут у діяспорі, так теж на Рідних Землях.

Рівночасно відбудеться Формальне оснування Відділу Т-ва за Патріярхальний Устрій УКЦеркви, який тут фактично існував від 1964 року.

МОЛЕБЕНЬ НА ІНТЕНЦІЮ СИНОДУ УКЦЕРКВИ В РИМІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Заходом Комісії Фонду . Верховного Архиєпископа й ініціятивної групи мирян буде відправлений протягом 3-ох днів — у понеділок 1-го, у вівторок 2-го й у середу 3-го листопада молебень на інтенцію Синоду Українських Католицьких Єпископів у Римі. Початок молебня кожного дня о год. 7.30 увечері. До участи в молебні, що буде відправлятися в церкві св. Івана Хрестителя, залі. До участи в молебні запрошують усе громадянство Нюарку, Ірвінґтону й околиці.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $18.00, на пів року — $9.50, на 3 місяці — $5.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дипломатична метушня

Протягом останніх двох тижнів світовими подорожниками стали ті кремлівські володарі, які своїх громадян замкнули в совєтській клітці. Голова Верховного Совєту Микола Підгорний їздив до Північного В'єтнаму, вступаючи по дорозі до Індії, де трохи раніше прем'єр Алексєй Косигін підписав був пакт приязни. Той же Косигін їздив з офіційними відвідинами до Канади, а навіть на Кубу. Перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв склав, у товаристві міністра закордонних справ Андрея Громика, офіційну візиту у Франції, побувавши трохи раніше в Югославії. Індійський прем'єр Індіра Ганді є тепер в Европі і саме цього тижня має прибути до Вашингтону, де під кінець минулого тижня президент приймав югославського президента Тіта. Нічого й пригадувати, що до тих подорожників незабаром прилучиться Ричард Ніксон, що його відвідини у Пекіні підготовив двома подорожами туди Генрі Кіссінджер. Його заповіджену подорож до Москви підготовляє американський амбасадор Джекоб Бім . . .

Ця дипломатична метушливість пов'язана з основними змінами, які заходять у сучасній конфігурації міжнародних сил. Ось минулого тижня виключено з Об'єднаних Націй Вільний Китай і введено туди Комуністичний, який переходить із стану повної міжнародної ізоляції в ряди перших потуг світу. Совєти спішно заходжуються змонтувати паневропейську конференцію безпеки, яка має гарантувати їм непорушність їхнього стану посідання в Европі. В індійсько - пакистанському конфлікті у зв'язку з 8-ма мільйонами втікачів із Східнього Пакистану, де пакистанська державна армія перевела масакру бенгальських автономістів, Москва підтримує Індію, а комуністичний Китай — Пакістан. Водночас над Близьким Сходом висить мариво відновлення ізраїльсько - арабської війни: недавно єгипетський президент Анвар Садат вернувся з Москви, де йому обіцяли дальші достави зброї, але, мабуть, сказали, що не бажають війни з Америкою внаслідок упертої непоступливости Ізраїлю і Єгипту у спорі за прикордонні землі. Для Єгипту й Ізраїлю це першорядна, але для сильних світу цього надто марна причина, щоб зруйнувати плянету атомовою війною.

Метушливі дипломати хочуть поширити впливи своїх країн і — ніби — закріпити мир у світі. Але сам факт, що всі говорять про потребу миру й безпеки свідчить, що мир і безпека дуже хиткі, бо спираються не на конструктивній співпраці, а на страху перед війною.

Небезпечна „виміна"

Разом з іншими домовленнями, що їх узгіднено під час перебування совєтського прем'єра А. Косигіна в Канаді у другій половині жовтня ц. р. між канадійським урядом і совєтською делегацією, був підписаний 20 жовтня окремий „Договір про загальну виміну між Канадою й СССР".

Охоплює договір двадцять параграфів, чотирнадцять із яких стосуються виміни в таких ділянках, як сільське господарство, природні ресурси, транспорт, комунікація, розвиток міст, боротьба з занечищенням довкілля, суспільна й медична опіка, усі галузі гуманітарних, природничих і технічних наук, видавнича справа, музейництво, бібліотеки та архіви, література, музика, театр, кіно, радіо, телевізія, танок і спів, мистецтво, фізичне і спортове виховання, туризм тощо. Немає, мабуть, ділянки, що не була б охоплена цим договором.

Новий канадійсько - совєтський договір про виміну зовсім не бере до уваги факту цілком відмінної державно-суспільної побудови обох країн, зокрема того, що в СССР немає ніяких насправді громадських чи приватних об'єднань. Кожна із ділянок людського життя, навіть такі, як образотворче мистецтво, література, музика, театр, спорт тощо підпорядковані там державно - партійному апаратові і всі нібито творчі совєтські об'єднання є там на ділі державними організаціями. Тому користі з цього договору матиме лише совєтська сторона.

До того ж підписаний на чотири роки договір відкриває великі перспективи для збільшення інфільтрації совєтських агентів на території Канади в кожну бажану для Москви ділянку життя, особливо наукових дослідів, зокрема атомових. Встановлене в параграфі 17-му договору право призначати до кожної з наукових, технічних чи культурних делегацій, а то й туристичних груп не лише перекладачів, а й представників амбасад, дає в цьому напрямку совєтській шпигунській централі необмежені можливості. Приклад із широко розбудованою „дипломатичною" шпигунською сіткою у Британії свідчить про те, що перед такою, а то й ще більшою загрозою може опинитися й Канада.

В. С-ко

СОВЄТСЬКА ЗМОВА В МЕХІКО

Понад три роки група журналістів із „Рідерс Дайджесту" досліджувала діяльність совєтських „дипломатів" у країнах Латинської Америки. На основі численних інтерв'ю з офіцерами розвідок, розмов із совєтськими перекинчиками, перехоплених шпигунських матеріялів Джан Баррон підготовляє книгу п. н. „КҐБ", одним із розділів якої є „Совєтська змова в Мехіко", що свого часу викликала була не меншу сенсацію в світі, як недавня висилка з Британії 105 совєтських шпигунів-дипломатів.

Своїм географічним положенням Мехіко для КҐБ є найсприятливішою країною, звідки він може поширювати свої шпигунсько - підривні мережі в ЗСА і в країнах Латинської Америки. Але КҐБ ставив перед собою далеко більшу ціль: через „народну революцію" скомунізувати Мехіко і зробити з тієї країни випадову базу для опанування комуністами всієї Південної Америки. Інакше кажучи, московські емісари вирішили зробити з Мехіко „другий В'єтнам".

З цих емісарів, що вигідно розташувалися в совєтській амбасаді, у розкішному будинку в найкращому районі Мехіко Сіти, числом першим був Олег Нечипоренко, син еспанського комуніста, що втік був до СССР після громадянської війни в Еспанії. Чорноволосий, смуглявий, він досконало володів еспанською літературною мовою та її діялектами і легко „перевтілювався" в мехіканського селянина, робітника, хоч також цілком невимушено поводився в товаристві чужинецьких дипломатів, мистців і письменників.

Третій поверх амбасади, так звана „референтура", де працював серед сталевих сейфів, за сталевими дверима Нечипоренко, було найбільш засекреченим місцем, забезпеченим електронічною алярмовою системою. Та й ціла амбасада, оточена високими залізними штахетами, з вартовими - автоматчиками назовні, всередині і навіть на даху виглядала неначе фортеця.

Ось власне тут, в „референтурі" і зосереджувалися всі нитки змови проти „дружнього" уряду Мехіко, що його Москва вирішила була повалити руками самих таки мехіканців, використовуючи для цього мехіканську комуністичну партію і різні групи екстремістів.

Щоб зробити з Мехіко „другий В'єтнам", Нечипоренко мав зорганізувати в горах „ґерилью", яка, використовуючи придуману Мао Тсе-тунґом тактику, повинна була розпочати партизанську боротьбу по містах і селах.

Щоб відвернути всякі підозри від совєтської амбасади і від СССР, майбутні терористи мали проходити відповідний вишкіл у спеціяльному таборі в Північній Кореї, а завданням Нечипоренка було цих людей вербувати в Мехіко через своїх агентів - мехіканців. Цей табір розміщувався в старих дерев'яних бараках в горах, за 35 миль від Пйонгіянгу. Майбутні терористи вчилися тут від 6-ої год. ранку до 11-ої вечора кидати гранати, виготовляти різного роду отрути, стріляти зі снайперських рушниць, вміти давати собі раду в найскрутніших умовах. Їх учили, як із засідок убивати поліцистів — „мерзенних слуг капіталістичного режиму" і грабувати крамниці та банки, в такий спосіб, мовляв, повертаючи народові відібрані у нього гроші. „Дехто з вас, — казали корейські вчителі мехіканцям, — помруть самотньо від ран, дехто опиниться в тюрмі без надії вийти будь-коли на волю, а більшість мусітимуть тяжко працювати цілими днями як звичайні робітники, щоб ночами учиняти терористичні акти".

Джерелом кадрів майбутніх підривних елементів був для Нечипоренка також т. зв. Вільний Університет ім. Люмумби в Москві, де під керівництвом досвідчених совєтських інструкторів уже леґально, в порядку „культурного обміну", вчилися молоді люди з Азії, Африки та Латинської Америки, щоб потім, повернувшись на свої батьківщини, підготовляти в школах і державних установах комуністичні переводи.

Зв'язковим і „мужем довір'я" для Нечипоренка і його помічника Д'яконова був молодий мехіканець Фабріціо Гомез Соуза, розчарований у житті невдаха - анархіст, що навернувся на комунізм. І це він очолив „рух" з голосною назвою „Мовіменто де Акціон Революсіонаріо" (МАР) — на зразок подібних численних „рухів" у Південній Америці.

Генеральною пробою сил МАР'у була його спроба зірвати в 1968 р. у Мехіко Сіти Світові Олімпійські Ігрища. Почалося з студентських заворушень. Потім мехіканський комсомол, відзначаючи роковини кубинської революції, рушив походом на Національний Палац. Коли поліція спробувала цей похід стримати, на неї кинулись комуністи з палицями і камінням. Крайовий страйковий комітет звернувся з закликом до студентів, і вони в числі 120.000 окупували Університет і Політехнічний Інститут. Твердим ядром усіх заворушників були „ударні бриґади", що складалися з 10-15 активістів. Зв'язок з ними тримали з совєтської амбасади, крім Нечипоренка, Воскобойніков і Лоґінов.

Заколот, під час якого вибивали вітрини в крамницях, підпалювали автобуси, кидали в установи молотівські коктейлі, тривав три дні і три ночі. Проте, внаслідок рішучих дій війська і поліції, які під градом куль атакували Політехнічний Інститут, порядок і спокій відновлено. Члени страйкового комітету та головні призвідці повстання розбіглись і Олімпійські Ігрища відбулись в нормальній атмосфері.

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРАВДА І ФАЛЬШІ ПРО В'ЄТНАМ

Ні одна війна в історії З'єднаних Стейтів від часу Громадянської війни не внесла в американський нарід стільки заколоту, поділу громадської думки, збентеження і диких вісток, що хвилювали й хвилюють громадян, як В'єтнамська війна. Затіявши її, комуністичні вороги Південного В'єтнаму, Америки і всього вільного світу роблять усе можливе, щоб використати внутрішню партійну опозицію в Америці, ліві та ліберальні кола суспільства і молодь, щоб виправдувати комуністичну сторону за війну в В'єтнамі і все, що з нею пов'язане, скидати виключно на Америку та її уряд.

Впертим і постійним повторюванням брехні комуністи і їх свідомі чи несвідомі союзники до певної міри осягають бажаний ними ефект: частина тих фальшів просякає в уми безкритичних слухачів і набирає познак правди. Гітлерівський міністер пропаґанди Йозеф Ґеббельс назвав ту методу комуністичної пропаґанди „великою брехнею". Пригадує це колишній референт військових справ „НЙ Таймсу", кол. високий старшина і першорядний військовий історик Генсон В. Болдвін у своїй статті „В'єтнам — факти і фальші" в „Рідерс Дайджесті" за листопад ц. р.

Найбільш поширеною брехнею є закид, що ним раз-у-раз оперують всі комуністи, наче Америка повела „аґресивну війну" у В'єтнамі. Правда в тому, що ще задовго перед тим, як ЗСА вислали до Південного В'єтнаму своє військо, Північний В'єтнам вислав туди 12.000 вояків своєї реґулярної армії, підготовивши ґрунт для їх операцій 10-річною діяльністю спеціяльно вишколених партизанів - терористів, які винищили у Південному В'єтнамі тисячі сільських війтів та службовиків державної адміністрації.

Другим таким фальшем є твердження, що у Південному В'єтнамі відбувається „громадянська війна", до якої ЗСА, мовляв, злочинно вмішалися. Насправді вся зброя, що нею орудували й орудують комуністи, походить із закордонних джерел — від Москви, Пекіну та сателітних комуністичних держав. Це наявний доказ, що В'єтнамська війна є наслідком комуністичної аґресії, якій сприяли світові комуністичні центри, які її й дотепер активно підтримують.

Брехнею є також твердження, наче американці винні у масовому винищуванні в'єтнамського цивільного населення. Поперше, пригадує Болдвін, у кожній війні терпіло цивільне населення, особливо ж в останній світовій війні. Але правдою є, що в усіх південнов'єтнамських шпиталях за час В'єтнамської війни було лише 5 відсотків поранених цивільних людей. Міт про винищування американцями цивільного населення Південного В'єтнаму перечить і той факт, що за час війни населення тієї країни зросло на два мільйони душ.

Великою брехнею є твердження, начебто американці внесли велику руїну у Південний В'єтнам. Не можна навіть порівнювати матеріяльної шкоди, що її зазнала та країна, із шкодами, що їх зазнали Німеччина і Японія. Фактом є, що Південний В'єтнам тепер під економічним оглядом куди краще розвинений, аніж був на початку 60-их років: існують там нові шляхи, нові порти, нові летовища, поля управляють модерною технікою з використанням нового роду добрив.

Генсон Болдвін заперечує статистичними даними і фактами закид, начебто американські вояки допустились у В'єтнамі численних злочинів і начебто ті злочини виявлено лише завдяки журналістам. Ще поки виявлено вбивства в селі Мілай — велося слідство проти 229-ох військовиків за різні злочини — супроти цивільних, супроти в'язнів та за замовчування відомих їм злочинних дій. Кругло 100 осіб притягнено до відповідальности. Між ними було 12 старшин: чотирьох засуджено, 7 виправдано, а одного визнано за умово невідповідального.

Америка — перша в історії світу країна, яка ще під час війни виявляє злочини власних вояків і веде проти них прилюдні розправи. В американській армії переступ вояка карається законом, — у комуністів воєнні переступи узаконені і терор та безглузді вбивства є заслугою, а не провиною вояків.

Ліберальні конґресмени, сенатори й ліберальна преса в Америці повторювали комуністичне обвинувачення, начебто Америка „поширила" війну, вмаршувавши до Камбоджі і Ляосу. Насправді ці сусідні з Південним В'єтнамом країни були і є в очах комуністичного Північного В'єтнаму одністю, обидві ці країни використовувано, як плящарм для воєнного походу проти Південного В'єтнаму, і ціллю комуністів було і є запанувати в Південному В'єтнамі, Ляосі та Камбоджі. Знищивши в Камбоджі прикордонні комуністичні бази та перерізавши комуністам морський шлях постачання зброї через Камбоджу насправді обмежено, а не поширено засяг війни.

Американські лібералі в Конґресі і пресі придумали, а комуністи підхопили вислів „прірва довір'я", мовляв, годі вірити в офіційні звідомлення Уряду ЗСА про В'єтнам. Трохи винні тут речники офіційних кіл у Вашингтоні й Сайґоні, які своїми заявами вносили плутанину, але найбільше хаосу внесли таки преса, радіо і телевізія, які подавали інформації під кутом сенсацій, наївні, перебільшені, викривлені і не оперті на знанні терену та фактів.

Коли ж хтось бідкається, що велика Америка воює проти маленького геройського Північного В'єтнаму, то не слід забувати, що та країна насичена зброєю іззовні і перетворена на військовий табір, і що власне Ганой повів „тотальну війну", коли Америка виявила максимум стриманости, — що й продовжило війну..

Повінь фальшів, ширених про В'єтнамську війну, унеможливила покищо списання її історії на основі фактів. Коли це колись станеться, то виявиться майстерність ворожої пропаґанди, яка йшла рука-в-руку з ворожою збройною аґресією.

і. к-н

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: д-р Михайло Данилюк

ОПЕРІЗУЮЧИЙ ЛИШАЙ

Цю недугу в англомовному світі популярно звуть „шінґелс", а в офіційній номенклятурі вживають прийнятої в західньому світі латинської назви — „герпес зостер".

Латинське слово „герпес" означає міхурчасту висипку на шкірі, а „зостер" — оперізуючу висипку, яка розходиться на шкірі від хребта по лінії нервових шляхів навкруги одної половини тіла. Різні ж висипки на шкірі звуться лишаями. Звідси і назва хвороби — оперізуючий лишай.

Оперізуюча герпетична висипка у вигляді міхурців, наповнених прозорою рідиною, поширюється по якійсь частині тіла у формі ніби косого пояса, починаючи від хребта і йдучи вниз смугою, що доходить іноді аж до середини тіла на фронті. Цей пояс міхурців не завжди суцільний, його можна побачити зразу ж біля хребта, іноді лише збоку або на передній стороні тіла. Проте, біль від висипки розходиться по цілому районі спинного нерва. Міхурці, як правило, величини лише кількох міліметрів, але іноді вони зливаються і тоді творять кілька величеньких міхурів. Навколо — червона і боляча на доторк шкіра.

У сучасній медицині оперізуючий лишай вважається за наслідок інфекції нервової системи вірусом, подібним, або й ідентичним з вірусом вітряної віспи. Інфекція цим вірусом зосереджується у спинному мозку, займаючи собою корінці нервів чуття, які виходять із спинного мозку. Корінь, себто вихідний вузол нерва, відбуває помітний запальний процес, а цілий нерв шкіри, який виходить із такого запального місця, сильно подразнений, викликаючи групи міхурців на всьому своєму шляху.

Місця такої висипки можуть бути різні — на шиї, часто із поширенням міхурців на якійсь частині обличчя, на грудній клітці, череві, ділянці крижової кістки тощо. Вони майже завжди захоплюють собою шлях лише одного нерва, а тому смуга міхурців доволі вузька. Іноді такі висипки можуть поширитись також на вухо або й око, і тоді ускладнення ще більш неприємні. Зокрема при міхурчастій висипці на роговиці ока часто утворюються помітні рубці, що ведуть до послаблення зору.

Така інфекція нервових шляхів починається, як інфлюенца — гарячкою, болем по цілому тілі, іноді шлунковим розладом. На четвертий-п'ятий день появляється на якійсь частині тіла характеристична висипка, як правило — лише з одної сторони. Біль льокалізується якраз на місці висипки і стає дуже сильним. Болить уся вражена частина тіла, захоплюючи не лише шкіру на місці висипки, але й цілу групу м'язів цього району. Біль іноді буває такий сильний, що й приписані ліки не багато помагають. Тоді хворого доводиться лікувати в лікарні, даючи йому наркотичні засоби.

За яких п'ять - вісім днів висипка присихає, заростає струпиками, які по якомусь часі лущаться й відпадають. Біль на ураженому місці дещо слабшає, але часто триває по кілька тижнів, а то й місяців. Цей біль постає внаслідок невральгії ураженого нерва і у деяких старших людей відчувається . . ціле життя.

Невральгію після оперізуючого лишая лікувати дуже важко. Найкраще лікування — це профілактика, власне — заходи, щоб до невральгії не допустити. А вдається це лише тоді, коли лікування самої висипки починається негайно, як тільки вона появиться, і продовжується аж поки всі гострі симптоми та болі не пройдуть.

Цю недугу лікують тепер різними засобами — місцевими натираннями, знеболюючими ліками, масивними дозами вітаміну Б-12, деякими антибіотиками, які, правдоподібно, хоч і не нищать віруса, але мають посередній вплив на процес недуги. Вживання вітамінів у великих дозах, а зокрема Б-12 в ін'єкціях допомагає ураженому нервові і, разом з іншими ліками, може забезпечити людину від важкої і хронічної невральгії.

Загальних ускладнень від цієї недуги не буває. Вона проходить без шкоди для цілої нервової системи або організму. Проте, як сказано, може залишити рубці, може пошкодити роговку ока, якщо висипка пошириться на нього, іноді може довести до паралічу окремих нервів обличчя. На щастя, ця висипка рідше появляється на обличчі, а найчастіше на грудній клітці та череві, іноді симулюючи недугу жовчевого міхура, ниркові камінці, апендицит тощо. Недуга атакує людей після 50-го року життя, а люди понад 70 років, як також з кволішим здоров'ям переносять її часто з бурхливими симптомами, відчуваючи болі місяцями й роками.

Засаднича порада: цієї недуги не слід лікувати домашнім способом чи згідно з порадами сусіда, який „також таке колись мав". Лікування мусить бути в руках лікаря, що у ранній стадії може заощадити людині чимало терпінь у майбутньому.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ІЗ СВІДЧЕНЬ ІБРАГІМА

(14)

Тепер у нас, в Ізраїлі, гостює ваш земляк Василь Авраменко, балетмайстер. Коли він приїхав до нас, то викликав трохи дивне враження: чого, для чого він приїхав? Але тепер Авраменко вже кілька місяців у країні, і з кожним днем він все більше завойовує серця „сабр". Він уже кілька разів виступав на телевізії. Його знає вже дослівно половина країни. Він багато їздить, зустрічається з багатьма людьми, і можу з приємністю сказати, що зробив для зрозуміння українського народу в Ізраїлі також дуже багато. Не забувайте, що ізраїльтяни і жиди, які приїхали до Ізраїлю, нові ізраїльтяни, в основному не дуже добре наставлені до людства, яке стільки їх винищувало. Тільки вдумайтесь, звідки може бути гарне відношення, коли вся історія жидівського народу — це історія винищування цього народу. Жидів винищували і в Еспанії, і в Німеччині, і в Польщі, і в Росії, і на Україні, всюди вони терпіли переслідування і пониження. Чи варто згадувати про погроми і „черту оседлості" в Росії? Не варто повторювати, що й тепер у Росії жидів переслідують, не пускають вчитися в університетах, не дають права виїхати до Ізраїлю. Тому відношення до всіх тих країн не може бути особливо добрим. І тому особливо приємно спостерігати, як Авраменко допомагає справі взаємозрозуміння двох народів і дружбі, яка, на мою думку, повинна з кожним днем зміцнюватись.

Однак, не треба думати, що в Ізраїлі погано ставляться до приїжджих із-за кордону не жидів. Багато жидів приїхали з дружинами українками і росіянками, і вони там чудово живуть. Бо в заповітах Мойсея сказано: „Пам'ятай, жиде, що ти повинен у своїй країні приймати чужинця з повною гостинністю, пам'ятай, що сам був чужинцем в чужих країнах".

Жиди в останній світовій війні зазнали страшних втрат — шість мільйонів загинуло в нацистській м'ясорубці. І в Ізраїлі є меморіяльний музей пам'яті тих жертв нацизму. До цього музею веде довга алея, обсаджена деревами. Вона зветься „Алеєю Святих". Кожне дерево посаджене там людиною, яка допомагала рятувати жидів під час війни. Таких людей розшукують по всіх країнах світу, у Франції, в Німеччині, в Польщі, в Україні, в Росії, в Прибалтиці і запрошують приїхати до Ізраїлю, щоб під час урочистої церемонії посадили вони в тій алеї дерева. Під кожним деревом встановлюється табличка з певним ім'ям.

Як бачите, Ізраїль має добру пам'ять. Він пам'ятає погане, пам'ятає і добре. Але погане хоче забувати, бо хоче дружити з усім світом. І тому ми звертаємось до вас із словами надії, і думаємо, що наша дружба в майбутньому буде тільки зростати і міцнішати.

* *

Чим більше я думаю про те, що могло б вас ще цікавити, тим більші мені спадає на думку тем і тим більше й глибше хотілося б їх насвітлити.

На мою думку, Захід і З'єднані Стейти ніяк не можуть оцінити тієї, ясної для кожного мислячого в СССР, картини, яка для мене особисто цілковито ясна. Перш за все, тут не можуть зрозуміти, що совєтський уряд вже довгі роки перебуває в цілковито незрозумілому для людини західніх країн відриві від свого власного народу.

Ось, подивіться, помер Сталін, 1953-ий рік. Оті мерзотники, що бились тоді, як павуки в баньці, стараючись один одному вчепитися зубами в горлянку, звертаються до підсовєтських народів із закликом: „Дорогі співгромадяни! Ми прохаємо вас, щоб не було паніки!" Себто, ви розумієте? — вони бояться отих народних мас, які є для них чимсь таємничим, що може їх в кожний момент розірвати на шматки. Вони добре знають, як комуністів вішали і вбивали в Новочеркаську, в Одесі, у Владивостоці, в Тімертау — в різних сторонах країни. Отож, вони знають, що як тільки розпочинається бунт, то це відразу ж кров. Тому для них ота маса людей являє собою таємницю, і в цьому їх слабість. Вони бояться власного населення, вони не готові до жадного міжнародного конфлікту і знають, що народи СССР їх не підтримають.

Чи вам відома кількість спеціяльних відділів КҐБ в Совєтському Союзі? Спробую їх перерахувати. Перш за все КҐБ — це слідча організація, яка веде справи політв'язнів. У центрі Москви, на площі Дзержинського величезна будівля, в якій колись містився „Госстрах" — Державне Страхування. Москвичі кажуть: „Де раніше був Гострах, там тепер Госужас — державний жах. Так ось це — офіційна організація, яка всім відома. Але є ще й другий КҐБ, який ходить без уніформи, без поґонів. Він наглядає за туристами, що приїздять до Совєтського Союзу і за нами грішними, які „на поганому рахунку". Адже мене, наприклад, сім років після звільнення з табору супроводжували аґенти КҐБ день-у-день. Одного разу я промандрував по Совєтському Союзу 20.000 кілометрів, і всі ті 20.000 кілометрів вони їхали за мною. А це ж коштує грошей, це ж усе зв'язане з людськими силами, і для цього у них існує величезний апарат. Я не знаю, чи в ньому зайняті сотні тисяч чи мільйони людей.

Давно вже це було. Одного разу в мене з'явився знайомий, про якого я знав, що він у КҐБ на секретній праці. Я з нього підсміхався: „О, знаю, чим ви займаєтесь! Випраними онучами! Які там у вас шпигуни! Тільки робите вигляд, що займаєтесь серйозною працею". Та одного разу він розсердився і показав мені будинок — це було в місті Тулі, — у якому містились люди з другого відділу КҐБ, яке ходить без уніформи. Це була спеціяльна будова, типу котеджу, з парком. Я запитав: „Як же ви тут розташовуєтесь, адже це житловий будинок". А він на те сказав: „Нічого, приміщень вистачає і зверху, і внизу, і під землею". А на моє запитання: „Як же ваші люди живуть, коли вони офіційно ніде не причислені?" — він відповів: — „О, вони всі мають якісь документи: один — аґента постачання, другий — представника якоїсь організації. Тому він завжди може виказатись, чим він займається і де працює".

Третій відділ КҐБ — це спеціяльна розвідча мережа, яка працює за кордоном, а четвертий — це та мережа, яка за кордоном наглядає за розвідчою мережею. П'ятий відділ КҐБ — це спеціяльна аґенція, яка збирає по всьому Совєтському Союзу відомості про настрої народу. Ця аґенція, на мій погляд, відіграє подвійну ролю: з одного боку служить урядові для збирання інформацій, а з другого — перебільшує зібраний матеріял, щоб уряд ще більше боявся народу і давав ще більшу владу для КҐБ.

А тепер подумайте, чи можуть вони в такій ситуації почувати себе сильними?

(Далі буде).

В РИМІ ВІДБУВАЄТЬСЯ П'ЯТИЙ АРХИЄПИСКОПСЬКИЙ СИНОД УКЦЕРКВИ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ції АП — мало б бути схвалення конституції Помісности УКЦеркви та вибору її правління, що давало б теперішньому Верховному Архиєпископові, як голові постійного Синоду, владу Патріярха, якої йому досі Ватикан відмовляв. У повідомленні це говориться про непевність, чи до участи в Синоді будуть запрошені два новопризначені Ватиканом єпископи-помічники.

Уже іншу, конкретнішу вістку подав „Ню Йорк Таймс" у своєму виданні з понеділка, 1-го листопада. У повідомленні його кореспондента Едварда Б. Фіске, датованому у Ватикані 31-го жовтня, сказано:

Шістнадцять єпископів Української Католицької Церкви, як інформують, спротивились цього вечора Ватиканові та голосували, щоб відбути Синод для встановлення автономного правління їхньої Церкви. Сталося це у 375-ту річницю Берестейської Унії з 1596-го року, якою Українська Церква була першою Східньою Церквою, що увійшла в унію з Римом. Акція (відбути Синод) становить загрозу цій унії, бо Ватикан в останніх місяцях підкреслював, що він не вважає Українську (Католицьку) Церкву за компетентну скликувати свій власний Синод. Проте, більшість спостерігачів не вважають, що в цій хвилині існує поважна загроза відходу (УКЦеркви) від Риму. У протилежності до прав, що їх мають інші Східні, або Уніятські, Церкви, українці не можуть призначувати своїх власних єпископів або виконувати інші форми самоуправління...

Згідно з повідомленнями з українських джерел пише далі „Ню Йорк Таймс" — першою справою на порядку нарад Синоду, який буде формально проголошений завтра рано та, правдоподібно, збереться негайно, буде справа встановлення синодальної форми правління для (УК) Церкви, процедура найменування нових єпископів та церковна політика в справі безженности для священиків. Українська Католицька Церква є одною із тих римо-католицьких Церков, що виконує східні літургічні та урядові практики, але є під найвищою владою Папи в Римі. Церква є нелегальною в Україні та всюди в Совєтському Союзі, де її офіціяльно з'єднано з Російською Православною Церквою. Але вважається, що є 1.8 мільйона українців католиків в Західній Европі, в Північній і Південній Америці, Австралії та деінде.

Пригадавши недавній виступ Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа на Вселенському Синоді в обороні переслідуваної совєтським режимом Церкви в Україні, „Ню Йорк Таймс" продовжує:

Сьогодні 16 із 20 українських Владик в екзилі поза Совєтським Союзом зібралися в Римі на запрошення Кардинала Сліпого. Першою на порядку вечірніх нарад в церкві св. Сергія і Вакха була справа, чи сесію окреслювати чи ні як „синод". Згідно з повідомленням, Кардинал Сліпий настоював на такому кроці, як засобі привернути права самоуправління, що їх нібито (алледжедлі) відібрано Українській Церкві. Кажеться, що деякі єпископи були в опозиції з побоювань, що можуть втратити фінансову підтримку від Ватикану. Питання, чи українцям дозволити на патріярхат, було джерелом суперечностей в останніх роках. Раніше цієї весни Ватикан вирішив проти такого кроку на тій підставі, що патріярхат можливий тільки там, де можна виразно означити географічну територію для його діяння — закінчує своє повідомлення „Ню Йорк Таймс".

В останній хвилині д-р Іван Скальчук з Філядельфії телефоном інформує, що подібну вістку, як ця в „Ню Йорк Таймсі" подав сьогодні і цитований уже Філядельфійський „Інквайєр" з 1-го листопада.

І буде радість місто сліз...

Згідно із одержуваними *постійно телефоном з Риму* інформаціями від ред. Зенона Снилика, який виїхав до Риму разом з паломниками, як кореспондент „Свободи", повідомлення про однодушне рішення Владик УКЦеркви відбути П'ятий Синод мимо всіх трудношів і перешкод, викликало небувалий підйом не тільки серед приявних там паломників і місцевих громадян, але й серед самих Владик. У цій хвилині, як інформував ред. Снилик телефоном у понеділок, 1-го листопада, о год. 7-ій рано, ще немає познак на будь-яку реакцію Ватикану, але проголошення Владик, „що ми з'їхалися до Риму з приводу 375-ліття Берестейської і 225-ліття Ужгородської Унії та зібралися на синодальні наради і просимо благословення Святішого Отця" є тією формулою, на яку Владики погодилися в надії, що таке благословення вони і Синод дістануть. Уже, мабуть, сьогодні, 1-го листопада, після вечірньої сесії Синоду буде проголошене перше офіційне повідомлення для преси, що й буде негайно передане до „Свободи".

Словами пісні „і буде радість місто сліз..." можна окреслити й спонтанний та найбільш ентузіястичний відгомін, що його викликали вже перші і ще не цілком точні повідомлення про рішення Владик відбути Синод серед українських поселень в поодиноких країнах, зокрема в ЗСА і Канаді. Не зважаючи на неділю й опісля вже в ранніх годинах понеділка численні запити телефоном бажали тільки потвердження, що це дійсність і не чудовий сон, що Синод таки справді відбувається.

Дальші інформації про цю історичну подію, як і деякі вказівки та поради наших центральних установ будуть подані в черговому числі „Свободи".

Посвячення церкви св. Сергія і Вакха

Теперішній П'ятий Синод УКЦеркви, що відбувається в Римі, попередили урочисті посвячення відновленої церкви св. Сергія і Вакха, що відбулися в суботу, 30-го жовтня, після полудня, та Соборна Архиєрейська Свята Літургія в неділю, 31 жовтня. Опис цих торжеств буде надрукований в черговому числі „Свободи" в репортажі ред. Зенона Снилика з Риму.

Сенат не схвалив допомоги для закордону, през. Ніксон засудив цю акцію, як безвідповідальну

Вашингтон. — У п'ятницю 29 жовтня ц. р. Сенат ЗСА відкинув сорок й одним голосом проти двадцять і сімох голосів запропонований урядом през. Ніксона законопроєкт про авторизацію допомоги для закордону в сумі 3.3 більйона долярів. Цей несподіваний вислід голосування пояснюють гострою реакцією членів Сенату з приводу минулотижневого рішення Об'єднаних Націй прийняти в члени ОН комуністичний Китай, виключаючи водночас із цим — проти волі ЗСА Вільний Китай із членства в цій міжнародній організації. Прийнято було це рішення в ОН в демонстраційний у відношенні до ЗСА спосіб, в чому брали участь і делеґації деяких чужоземних держав, які одержують грошову і мілітарну допомогу ЗСА. Не зважаючи на це, президент Ніксон засудив голосування в Сенаті над справою закордонної допомоги, як „безвідповідальну акцію", яка може мати шкідливі наслідки для розвитку міждержавних взаємин і безпеки самих ЗСА. Водночас із цим президент звернувся до Конґресу з вимогою відновити програму закордонної допомоги, щоб ЗСА могли продовжувати свої змагання до побудови миру у світі. Противники закордонної допомоги в Сенаті, між ними і провідник демократичної більшости сенатор Майк Менсфілд, заявляють, що ЗСА мусять випрацювати нову концепцію закордонної допомоги і способи і шляхи її стосування. Відмовне голосування Сенату не припиняє в дії теперішню програму допомоги закордонові, бо уряд має ще досить заощаджених ще з минулих років грошових засобів майже п'ять більйонів долярів, щоб могти продовжувати програму допомоги. Згідно з останніми повідомленнями з Вашингтону, сенатор Дж. В. Фулбрайт, голова сенатської комісії закордонних взаємин, заявив, що Конґрес затвердить якусь тимчасову розв'язку закордонної допомоги, але ж не по тій лінії, як це пропонує уряд през. Ніксона. Буде обмежуватися ця програма до допомоги в деяких ділянках, як наприклад опіка над втікачами, і тільки для деяких вибраних держав.

● *Комісія Кнаппа в Ню Йорку* переслухала ще кількох свідків з-поміж поліцаїв і прийшла до висновку, що як серед Департаменту Поліції, так навіть і між представниками федеральних властей у Ню Йорку є випадки корупції й хабарництва та навіть зв'язку з „наркотичним світом".

В Чіле наростає гостра економічна криза

Сантіяго. — Лівий чілійський уряд, на чолі з президентом-марксистом д-ром Сальвадором Алленде, визнав, що в країні вже є, і дедалі, то збільшується надзвичайно важка економічна криза. Президент д-р С. Алленде, виступаючи на засіданні уряду, заявив, що коли не буде негайно покращене керівництво країною та різними ділянками життя, „то ми дійдемо до дуже швидкої поразки". Генеральний секретар комуністичної партії Чіле Луїз Корвалан визнав, що лівий уряд почав втрачати підтримку народних мас. Комуністична партія Чіле входить до складу сучасного уряду в Сантіяго. Головна опозиційна політична сила в Чіле, Християнсько-Демократична партія, у своїй декларації повідомила, що країна стоїть „перед найважчою економічною кризою за всю історію Чіле". На зборах Чілійської федерації комерсантів і продуцентів промовці висловлювали погляд, що навіть неудержавлені д-ром С. Алленде підприємства не мають перспектив для розвитку. Найбільше оплесків збирали ті промовці, які наголошували, що вже надійшов час для політичної оцінки становища, до якого довів країну марксистський режим. Тим часом доки тривають дебати і розмови, м'ясо в чілійських крамницях можна купити лише один раз на тиждень, а курятини і яєць часто взагалі немає на ринку. Марксистський уряд в більшості знаціоналізував текстильну промисловість — і на ринку дуже важко знайти одяг. Часто у крамницях у Сантіяго й ін. містах Чіле не можна знайти навіть сиру чи молока.

У ЛІСБОНІ В ПОРТУГАЛІЇ ВІДБУЛАСЯ церемонія відкриття нової головної квартири Атлантійського Союзу (НАТО) на Південну Европу. Португальський президент Америко Томас перевів акт церемонії. Коротко перед тим терористи з табору опозиціонерів проти тамошнього теперішнього режиму пошкодили той новий будинок бомбою.

Ділимося сумною вісткою з Членами Т-ва „Червона Калина" і Українським Громадянством, що дня 28-го жовтня 1971 року, по тяжкій недузі відійшов у Вічність

св. п.

ЛЕВ ЛЕПКИЙ

кол. старшина УСС, учасник Визвольних Змагань в рядах Леґіону УСС і УГА, співосновник, член Дирекції і редактор В-ва „Червона Калина" у Львові і ЗСА.

ПАНАХИДА — дня 1-го листопада 1971 року о год. 7-ій вечора в похоронному заведенні Кошека в Трентоні, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ у вівторок, дня 2-го листопада 1971 р. в Українській Католицькій Церкві, а після Заупокійної Богослужби Тлінні Останки перевезено на Український Православний Цвинтар в Бавнд Вруку, Н. Дж.

●

Дружині Покійника висловлюємо щире співчуття.

РАДА ДИРЕКТОРІВ В-ВА „ЧЕРВОНА КАЛИНА"

ПОВІДОМЛЯЄМО ЧЛЕНІВ 133-го ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ, Т-ва ім. Б. Хмельницького в Нюарку, Н. Дж.

що від початку вересня 1971 року обов'язки секретаря Відділу перебрав новообраний

секретар п. ЯРОСЛАВ ЛЕСЬКІВ

Згідно з цим, просимо вплачувати членські вкладки і полагоджувати справи членства і забезпечення в УНС тільки в нового секретаря п. Ярослава Леськова, якого адреса:

Mr. JAROSLAW LESKIW
62 Netherwood Place
NEWARK, N.J. 07106
Тел.: 375-7572

Збори Відділу відбуватимуться кожної третьої неділі місяця в годинах 12 до 1 по полудні в залі УКЦеркви св. Івана Хрестителя.

Уряд 133 Відд. УНС Т-ва ім. Б. Хмельницького

Наукове Т-во ім. Шевченка в ЗСА
МАТЕМАТИЧНО-ФІЗИЧНА СЕКЦІЯ
НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ

Математично-Фізичної Секції НТШ відбудеться в суботу, 6-го листопада 1971 р. в годині 2-ій по полудні, в залі НТШ, 302 Вест 13-та вулиця в Ню Йорку.

ПРОГРАМА ЗАСІДАННЯ:

1. Відкриття.
2. Проф. д-р ВОЛОДИМИР ПЕТРИШИН, Ратґерс університет: доповідь на тему „Нова теорема нерухомої точки для сетнерозтягаючих операторів".
3. Проф. д-р ОСИП АНДРУШКІВ, Сетон Голл університет: доповідь на тему „Деякі результати в теорії чисел".

Вхід вільний!

Членів Секції проситься про численну участь.

Гостям раді.

Дирекція Математично-Фізичної Секції НТШ

Увага! Йонкерс і околиця! Увага!

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ МІСТА ЙОНКЕРСУ

— влаштовує —

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

для відзначення

53-их РОКОВИН ЛИСТОПАДОВОГО ЧИНУ

в неділю, 7-го Листопада 1971 року

Початок о год. 3-ій по пол., в залі

Українського Народнього Дому

при 301 Палісейд Евеню, Йонкерс, Н. Й.

Доповідь виголосить

мґр. РОМАН СЕНЬКІВ з Вашинґтону

Українське Громадянство просимо до численної участи.

КОМІТЕТ

ОКРУЖНА РАДА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ У НЮ ЙОРКУ — „САМОПОМІЧ" — ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

Бюро Суспільної Опіки

влаштовує **ПАНЕЛЬ** на тему

ПРОБЛЕМИ СТАРШОГО ВІКУ

який відбудеться

у неділю, 7-го листопада 1971 року

о год. 2-ій по пол. у приміщенню

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛЮБУ

149 — 2-га Аве. у Ню Йорку

НА ЯКЕ ЗАПРОШУЄМО ВШ. ГРОМАДЯНСТВО.

У панелі беруть участь пп.:

Надія Шміґель, д-р Остап Баран, д-р Микола Шпитко, д-р Борис Ржепецький.

Модератор: **Олена С. Процюк**

ПО ПАНЕЛІ ДИСКУСІЯ.

ІЗ СУЧАСНОЮ УКРАЇНСЬКОЮ ЛІТЕРАТУРОЮ ЗНАЙОМЛЯТЬ ТАКІ АНТОЛОГІЇ ВИДАНІ У В-ВІ „СУЧАСНІСТЬ":

1. **ПАНОРАМА НАЙНОВІШОЇ ЛІТЕРАТУРИ В УРСР.** За редакцією Івана Кошелівця. Стор. 367. Ціна — $2.95.
2. **ШІСТДЕСЯТ ПОЕТІВ ШІСТДЕСЯТИХ РОКІВ.** За редакцією Богдана Кравцева. Стор. XXI + 229. Ціна .... брош. $3.50, опр. 5.00
3. **КООРДИНАТИ.** Антологія сучасної української поезії на Заході. За редакцією Богдана Бойчука і Богдана Т. Рубчака. У двох томах. XXXII + 363 + 487 стор. Ціна .... брош. $ 9.80, опр. 11.80
4. **GIRASSOL.** Антологія модерної української поезії португальською мовою у перекладі Віри Вовк. 96 стор. Ціна $1.50

Замовляти:

G. LOPATYNSKI

875 West End Avenue, Apt. 14 B New York, N.Y. 10025

ПАССЕЙК, КЛИФТОН, ПАТЕРСОН і ОКОЛИЦЯ!

В суботу, 6-го листопада 1971 року

о год. 6-ій веч.

в приміщенні

Української Централі

при 240 Гоуп Аве. в Пассейку, Н. Дж.

— відбудуться —

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

до обов'язкової участи в яких запрошені усі члени Окружної Управи та урядовці і делеґати Відділів, які належать до Округи, а саме:

42 і 97 в Пассейку, 182 в Клифтоні, 64 в Патерсоні, 394 в Магва і 143 в Ґрейт Медовс

НА ПОРЯДКУ НАРАД

1. Звіти Окружної Управи та Відділів з їх організаційної праці.
2. Доповіді головних урядовців про завершення цьогорічної кампанії.
3. Дискусія над звітами і доповідями та схвалення пляну праці для успішного завершення кампанії.

Збори попередить перешкіл організаторів

У зборах візьмуть участь:

МАРІЯ ДУШНИК, заступниця гол. предсідника
СТЕПАН ГАВРИШ, гол. радний і обл. організатор

На збори запрошені всі члени УНС та місцеві громадяни.

ОКРУЖНА УПРАВА

З великим сумом повідомляємо Членів ОбВУА, всіх кол. Вояків та Українське Громадянство, що дня 28-го жовтня 1971 р. після важкої недуги вибув назавжди з наших комбатантських рядів наш Незабутній Побратим по Зброї

сл. п.

ЛЕВ ЛЕПКИЙ

кол. старшина Леґіону УСС і УГА, учасник Визвольної Боротьби України.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

●

Достойній Дружині Покійного та Братству УСС передаємо сердечні вислови глибокого співчуття.

●

Членів ОбВУА закликаємо якнайчисленнішою участю в похоронних обрядах віддати померлому Побратимові останню вояцьку послугу.

ГОЛОВНА УПРАВА ОбВУА

Замість квітів на могилу
бл. п. ОЛЬГИ КВАСНИЦІ
складаємо 25.00 долярів
на „Церкву в Потребі".

Неоніля і Володимир СОХАН

Замість квітів на могилу
сл. п. ОЛЬГИ КВАСНИЦІ
Матері нашої Подруги
складаємо 25.00 долярів
на Фонд „Церква в Потребі".

28 КУРІНЬ УПС „ВЕРХОВИНКИ"

ПОДЯКА

В імені нашої великої Родини, складаю щиро-сердечну подяку Всечеснішим Отцям Джулинському і Кротцові за похоронні відправи нашого єдиного Сина

ОРЕСТА ЯРОСЛАВА ЯШКА

жонатого з Олею Русин.

який відійшов у Вічність 26-го вересня 1971 року.

Щиро-сердечна подяка:

Д-рові Степанові Россі за його зворушливе прощальне слово над могилою.

Проф. д-рові Петрові Стерчові за його тепле, потішаюче слово до родини під час поминок.

Пані Голіяш, яка зложила співчуття своєму Шкільному Товаришеві, та його родині.

Інж. Юрієві Артюшенкові, який зложив співчуття для родини від ОДВУ і Братніх Організацій.

Панові Іллі Пацюні, який згадав про свій особистий спомин з нашим Сином.

Приятелям за прекрасні цвіти і автомобілі.

Близьким Друзям, які замість цвітів, зложили $160.00 на народні цілі.

За писемні співчуття для Родини від організацій і приватних осіб.

Українській Чикаґівській Громаді за масову участь у похоронних відправах.

Похоронному заведенні Мулика і Син за солідну обслугу.

Хай Всевишній винагородить Вас усіх добрим та кріпким здоров'ям.

МИКОЛА ЯШКО

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. НАТАЛІЇ ТАНАСІЙЧУК
склали:

Ірка й Микола ШПИТКО $25.00
на „Фонд ім. д-ра В. Залозецького"
Керця і д-р Юрій МАЧУК $25.00
Наталія КОСТИНЮК 5.00
на Видавничий Фонд Збірника на пошану Ореста Руснака.

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. СТЕФАНА ЖУКА
на фонд „Церква в Потребі"
складають 20.00 долярів

Любов і Володимир МРИГЛОЦЬКІ і
Текля ДЕМЧУК

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 2-го жовтня 1971 року відійшов у Вічність наш Найдорожчий БАТЬКО

бл. п. СТЕФАН ЖУК

Прибиті горем, складаємо найсердечнішу подяку Всім, що різними способами склали останню прислугу Покійному, а нам показали так багато родинного тепла й приятельської потіхи в хвилі нашого смутку.

В першу чергу складаємо найщирішу подяку:

Всечеснішому о. Віссаріонові Андрейчукові, ЧСВВ, за уділення Найсвятіших Тайн Покійному під час Його недуги; Високопреподобним о. протоігуменові Патрикієві Пацюкові, ЧСВВ та о. ігуменові й парохові Володимирові Гавлічеві, ЧСВВ, за відправу Парастасу й Панахиди в похоронному заведенні; Всечеснішому о. Йосафатові Кузьмякові, ЧСВВ за відправу похоронних Богослужб, теплі слова про Покійника в Церкві та відпровадження Покійника на цвинтар у Фокс Чейс та Всечеснішому о. совітникові Стефанові Клепарчукові за відправлення Заупокійної Служби Божої.

Рідним, Приятелям та Знайомим, що взяли участь в Панахиді та похороні — щире спасибіг, а зокрема дякуємо п. дир. Михайлові Клецор за його зворушливі слова над домовиною Покійника після Панахиди, від Земляків-Бережанців.

Особливу подяку складаємо Всім, що своїми пожертвами на Служби Божі, виявили свою пошану для Покійника, а саме: Високопреподобним Мати Марії, ЧСВВ та Сестрі Аврелії, ЧСВВ, панству: З. і д-р О. Баранам, О. та Н. Баранам, М. Богданам, О. та Я. Городецьким, О. та Я. Зазулям, С. Кірам, Н. і М. Клецорам, М. і П. Кондратам, Н. і Я. Косановським, З. Крамарчукам, О. і Д. Леськів, Р. Мельтон, І. й М. Морозам, С. і В. Недільським, С. та Ю. Осадцам, В. і В. Павлюкам, В. Палідворам, Є. й В. Петровським, Дж. і М. Пізнякам, Л. і Р. Романишин, М. Руссо, М. і С. Суським, О. та А. Сонек, В. і Л. Томаселлі, В. та О. Федорків, С. Щуганам; паням: С. Каратницький, М. Клячко, М. Кутковський, М. Мидляк, Є. Піддубчишин, І. Савицький, С. Сімон, М. Сусь, О. Федорків, М. Хольвчук та панам: М. Демчишин, Михалевич, М. Сухович.

Щиро дякуємо за щедру жертву на „Церкву в Потребі" в загальній сумі $330.00, на яку в пам'ять Покійника зложились панство: О. та Я. Городецькі, О. та Я. Зазулі, О. й М. Зацухні, Н. і М. Клецорі, М. й П. Кондрати, Н. та Я. Косановські, Л. й Л. Крушельницькі, Є. і З. Куровицькі, Д. та О. Леськів, Мандрусяки, Наґірські, Є. й В. Петровські, А. та О. Сонек, В. і О. Федорків, О. та Ю. Ястремські та пані: М. Букавин, М. Клячко, Є. Піддубчишин, О. Федорків.

Нашим дорогим теті Олі Федорків, рідним Марії й Петрові Кондрат та Вірі Федорків — ми сердечно вдячні за приготування поминального обіду для учасників похорону.

Хай Господь всім Вам щедро заплатить за всі Ваші вияви пошани для Покійника та співчуття й розваги для нас в тяжкі для нас дні.

Горем прибиті:

ТЕТЯНА ОСАДЦА з мужем АПОЛІНАРІЄМ, дочками, зятями й внуками
ОКСАНА ЄТТЕР з мужем ЄВГЕНОМ

Пекін займе у цьому тижні своє місце в Об'єднаних Націях

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант отримав депешу від діючого комуно-китайського міністра закордонних справ Чі Пенґ-фея, що в „найближчому часі" прибуде до Ню Йорку перша репрезентація Комуністичного Китаю, щоби взяти участь у біжучій 26-ій Генеральній Асамблеї. Хоча названий речник Комуністичного Китаю не назвав докладно дня, проте припускають, що вже в четвер або в п'ятницю цього тижня опорожнені вільними китайцями місця на залі пленарних засідань Об'єднаних Націй займуть китайські комуністи. Вони повідомили У Танта, що їхньою офіційною назвою буде „Китай, Народна республіка". Це має постільки значення, що коли б пекінські володарі зголосили себе ,як „Народна Республіка Китаю", то — за англійською абеткою — „Піплс" Республіка перебрала би зараз у цьому місяці головування в Раді Безпеки ОН після репрезентанта Нікараґви. Тепер те головство припаде за абеткою – Польщі. На понеділок 1 листопада передбачено вивішення вперше перед склянним палацом Об'єднаних Націй на 1-йЕвню в Ню Йорку прапору Комуністичного Китаю: на червоному тлі 5 золотих зірок.

Українська громада відвела на вічний спочинок о. радника Ярослава Кекіша

(Закінчення зі стор. 1-ої)

жовтня відбулося священиче похоронне моління в церкві св. Юра, з участю 13-ти духовників під проводом о. протоігумена П. Пащака, ЧСВВ, якому асистували: о. декан прелат д-р В. Федиш з Йонкерсу ,о. сов. М. Вояковський, о. ігумен Іриней Готра, о. З Павлович, о. О. Шараневич, о. В. Рабій, о. С. Ширий з Нюарку, о. Х. Войтина, о. Л. Лавринюк, о. М. Ґимбаровський і о. М. Струць. Промову про ролю і заслуги українського католицького священичого стану виголосив о. сов. Микола Вояківський. В суботу 30-го жовтня Богослужбу в церкві св. Юра відправив у заступництві Преос. Єпископа Йосифа Шмондюка, якей перебуває в Римі, канцлер єпархії о. Еміліян Манастирський в асисті якого були духовники: о. ігумен д-р В. Ґавліч, о. Х. Войтина, о. Л. Лавринюк і о. Е. Шараневич, що його о. д-р Гавліч покликав виголосити посмертне слово, в якому названий духовник представив життьовий шлях Покійного, як духовника і громадянина. На цвинтарі „Ворота до неба" за Йонкерсом похоронний обряд відправили оо. д-р В. Ґавліч і О. Шараневич. На похоронній тризні, що відбулася в недалекому ресторані, промовляли п. З. Корчинський, який в останньому дні життя Покійного відвідав його та завів на прохід по 2-ій Евню, приятель родини Покійного ред. І. Кедрин, проф. Р. Чубатий, який з Покійним був в одній бурсі в Тернополі ,де обидва ходили до гімназії, п. Абрисовський з Філядельфії, син товариша Покійного, і д-р Богдан Левицький, який проводив на тих Поминках. Між приявними кругло 50 особами були два сини Покійного — Роман з дружиною Ольгою і Юрій з дружиною Романою та донькою Тоскою, дві сестри Покійного, пані О. Качоровська і С. Филиповська, як теж члени чисельної дальшої родини.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВАСИЛЬ ЦЕНКО — член УНСоюзу Відд. 170 Т-ва Українська Січ в Джерзей Сіті, Н. Дж., помер 30 жовтня ц.р. на 78 р. ж. Нар. в с. Синовидсько Нижне, пов. Стрий, Україна. Став членом УНС в 1915 р. Полишив у смутку дружину Теофілю, доньки: Анну, Гелен, Марію, Рожу, Ольгу, синів: Павла і Івана. Похорон відбудеться в середу, 3-го листопада 1971 р. з похоронного заведення Литвин і Литвин в Нюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Д. Дидик, секр.

У ФРАЙБУРҐУ В ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ ВІДБУВАЄТЬСЯ конгрес малої партії Вільних демократів. Головним промовцем був голова партії Вальтер Шеель, який є міністром закордонних справ в уряді соціял - демократичного канцлера Віллі Брандта. Шеель запевняв, що Вільні демократи в майбутньому теж будуть бльокуватися з соціялістами.

В ЕЛІЗАБЕТІ, НЮ ДЖЕРЗІ, ЗААРЕШТОВАНО двох молодих хлопців із Плейнфілду: М. Алстона і Д. Брайанта. Їх обвинувачено у вбивстві минулого місяця поліцая Френка Бучека.

СПОРТ

„ЛЕВИ" — ЧЕМПІОНИ ВИЩОЇ ДИВІЗІЇ ГРУПИ „ЧЕРВОНІ".

„Леви" — „Спарта" 4:1 (1:0)
Резерви: „Леви — „Спарта" 2 : 2.
Юнаки: „Леви — „Литовці" 5 : 1.
Перша Дивізія: „Крила" — „Ґрін Вайт" 1 : 3

Чикаґо, Іллиной. Неділя, 24-го жовтня знову була успішною для 3-ох футбольних дружин УАСТ „Леви", які з 3-ох лігових змагань здобули відношення точок 5:1, а воріт 11:4. У передполудневих змаганнях футболь н а дружина юнаків УАСТ „Леви" легко перемогла своїх литовських ровесників з Півдня Чикаґо з Маркет парку з рахунком 5:1. Ворота стріляли Євген Карпа 2, Лазор 1, Бакаляїв 1, і Ліма 1. Наші юнаки закріпилися на другому місці у їхній дивізії. Перше місце занимає дружина мехіканців „Атляс". У передзмаганнях Вищої Дивізії резерва „Левів" не зважаючи на підкріплення змагунами з першої дружини Іванком, Яворським, Еліяшевським і Козієм, втратила одну точку до резерви „Спарти", зремісувавши змаг 2:2. Двоє воріт для нашої резерви стріляв Анатоль Яворський. У головних змаганнях стрінулися „Леви" з Чеською дружиною „Спарта" на їхній площі Мортон Гай Скул в Дервин, Ілл. „Спарта" має добру дружину з імпортованих футболістів з Чехословаччини і в її складі грають бувші змагуни „Левів", а саме Діяз в обороні й Гевара в атаці.

В неділю 17-го жовтня перемогла „Спарта" „Хирватів" (лідера Вищої Дивізії, Групи „Сині" з рахунком 1:0 і мріяла про те, щоб відобрати „Левам' 'дві точки та здетронізувати „Хорватів". „Леви" виступили до змагань проти „Спарти" без оборонця Медини (двотижнева дискваліфікація) й агресивного напасника Андрущишина й можна було всего сподіватися від „Спарти", яка з попередніх 5-ох змагань здобула 9 точок та відношення воріт 15:4. Але обидві дружини повели відкриту гру на мокрій траві. Воротар „Левів" Орест Банах оборонив наріжняк у 8-ій хвилині та вільне в 10-ій. Ансельмі заступив Козія на лівому крилі в 17-ій хвилині. Наступ „Левів" і Рой, король стрільців — 16 воріт, відкрив рахунок 1:0 у 18-ій хвилині, перекинувши м'яч понад вибігшого воротаря „Спарти". Кіпка оборонив ворота „Левів у 29-ій хв. Наступ „Левів" і правокриловий Михайло Нога стрілив сильним, скісним, горішнім стрілом з вільного копу другі ворота 2:0 в 30-ій хвилині. Рамон Аріяс зайняв місце Полюховича в помочі, в 30-ій хв. „Спарта" повела аґресивну гру, але Банах оборонив свої ворота два рази в 31-ій і 35-ій, а оборонець Підковірів у 38-й хвилині. „Спарта" перестріляла з кількох метрів ворота, вибігшого Банаха, в 43-ій хвилині. Перша півгра належала до „Левів". Після перерви повела „Спарта" дуже скору й аґресивну гру, змусивши „Левів" до оборони на їхній половині грища. Підковирів, Кіпка, Крат і воротар Банах та Іваник оборонили свої ворота в кількох дуже небезпечних ситуаціях. Ситуація покращала в 64-ій хвилині коли Ґрін підніс рахунок 3:0 з дуже точної подачі Ноги зі стрілу з наріжняка. Полюхович зайняв місце Ґріна в 70-ій хвилині. Сильний наступ „Спарти" й Банах оборонив два рази свої ворота в 71-ій і 72-ій хвилині. Ґевара скоротив рахунок 1:3 з карного з одинадцятки в 75-ій хвилині й це піднесло „Спарту" на дусі. Ногу розбили в 78-ій хвилині й його місце в атаці зайняв Ґрін. Воротар „Спарти" оборонив у 83-ій, а Банах у 84-ій хв. і вільне в 85-ій. Крат оборонив у 85-ій і вільне в 86-ій хвилині. Рахунок 4:1 припечатав далеким горішнім стрілом Рамон Аріяш у 87-ій хв, використавши вибіг воротаря „Спарти". При кінці змагань Банах оборонив вільне Ґевари в 80-ій хвилині. Після цих 14-их змагань „Леви" остаточно здобули чемпіонат Вищої Дивізії групи „Червоні". Рекорд першої футбольної дружини УАСТ „Леви" є такий: 14 змагань, 11 перемог, 2 реміси і одна поразка з відношенням точок 24 : 4, а воріт 39 : 11.

„Леви" ще мають грати два лігові змагання проти „Олімпікс" і „Атлетикс" й доґравати незакінчене змагання проти „Кікерсів", але вони вже є чемпіонами своєї групи. Відношення наріжняків 5:4 в користь „Левів".

Склад „Левів": Банах, Підковірів, Крат, Кіпка, Євгін Мишалів, Іваник, Аріяс, Полюхович, Нога, Ґрін, Рой, Ансельмі і Козій.

Склад дружини юнаків УАСТ „Леви": Дрогомирецький, Возний, Лесишин, Констанце, Колінченко, Залуцький, Ліма, Карпа, Ґонзалез, Діяз, Лазор і Бакаляїв.

Перша Дивізія: „Крила" — „Ґрін Вайт" 1 : 3.

Сумівські „Крила" потерпіли четверту поразку осіннього сезону від німецької дружини „Ґрін Вайт" 1:3 на площі в Веллес парку. Рекордом „Крил" є 12 змагань: 5 перемог, 2 реміси і 5 поразок. У весняному сезоні мали „Крила" гарні осяги бо вони з 7-ох змагань осягнули 4 перемоги, 2 реміси і лише одну поразку. Ґрін Вайт є лідером Першої Дивізії групи „Червоні" й найповажнішим кандидатом до Вищої Дивізії.

Петро Головатий

СОВЄТСЬКА ЗМОВА В МЕХІКО

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Зліквідувати МАР вдалося поліції завдяки щасливому випадкові. В лютому 1971 року старенький поліцист, вертаючись після служби до свого гірського села, спинився відпочити біля самотньої хатини. Заглянувши у її вікно, він побачив чотирьох молодих людей, що розглядали якусь мапу. Вив'язалась розмова, внаслідок якої відважний поліцист арештував цих людей. Викликаний з Мехіко Сиrі слідчий без труду пізнав у цих людях терористів: на мапі позначені були об'єкти, що їх мали вони висадити в повітря. На третій день після того опинився в пастці і Фабріціо Ґомез Соуза, коли з'явився до тієї хатини на побачення з терористами.

Після довгих переслухань арештованих, внаслідок чого виявлено величезні склади зброї і розкрито широку т е рористичну сітку, встановлено також безпосередній зв'язок МАР'у з совєтською амбасадою. І аж тоді стало ясно, якої страшної загрози уникнуло Мехіко.

Досі нез'ясованою залишилась роля секретарки амбасади Раї Кісельнікової, яка майже напередодні заворушень зникла з амбасади. Припускають, що „вибрала" вона не свободу, а веселе та незалежне життя в Мехіко Ситі і секретів КҐБ, яких знала чимало, мехіканській поліції не розкрила. Рая нібито була коханкою Нечипоренка, і він плакав на останньому побаченні з нею, коли вона рішуче відмовилась вертатися в „тюрму за залізними штахетами".

17 жовтня мехіканський уряд зажадав від Москви, щоб вона негайно відкликала свого амбасадора і з ним ще кількох осіб, поданих в списку: Нечипоренка, Воскобойнікова, Большакова і інших. Це був голосний ляпас, що його дістала Москва від „дружнього" Мехіко. Алеж хіба то їй уперше?

Концерт Василя Мельничина

Василь Мельничин

Як повідомляє Лексинґтон-Фільгармонія, в сезоні 1971/72 виступить з названою симфонічною оркестрою тенор Василь Мельничин.

Окрім Мельничина, виступлять сопрано — Філіс Куртин (Метрополітен і Віденська опера), Джемс Бон піяніст та Майкел Рабін — відомий скрипак.

Мельничин співатиме два концерти, в програмі яких будуть виконані оперові арії і пісні — Доніцетті, Маєрбір, Пучіні, Шир, а з українських — А. Гнатишина — „Діброво Зелена" і „Пісня" — в 65-ліття композитора.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

У „Свободі" з 19 жовтня, у вістці „У Філядельфії відзначили 50-ліття Л. Полтави" згадано про участь у тому літературно - концертовому вечорі молоді із СУМ, ОДУМ, Студентської Громади, ОЖ ОЧСУ. Але там слід би додати, що між виконавцями програми були представники Пласту, про що не згадано, очевидно через непоінформованість. До учасників програми - пластунів належали: п-і Н. Оранська, Д. Варварів, О. Михайлюк, О. Турчинюк, О. Левицький. Від АДУК на тому вечорі виступала з читанням прози мґр Зірка Погорило. (Н. Н.)

МОЛОДІЖНА ПРЕСА

В Україні відбувається „ударна" передплатна кампанія, газети заповнені закликами передплачувати періодичні видання. „Молодь України" з 26 жовтня повідомила, що найбільше пропонують і що найбільше передплачують для „юних ленінців", себто школярів, у Кіровоградській області Української ССР: „Переважна більшість юних ленінців одержуватимуть „Пионерскую правду", „Зірку", „Юный ленінець", журнали „Барвінок", „Піонерія" або „Малятко", а комсомольці — „Комсомольскую правду", „Молодь України", ,Комсомольское знамя', молодіжні журнали". Треба додати, що дитячі журнали „Піонерія" та „Барвінок" виходять у Києві також і російською мовою, як дублікати україномовних видань.

ТАРЗАН, Ч. 6646. Тарзан і Чулю виявляють таємниче шатро

Чужинець, якого ти вбив, Тарзане, думав, що не знайти походження його золота і кріса, але забув, що я легко можу йти за його слідами — до нової заховної в джунґлі містерії.

Це арабське шатро, Чулю!

Цю галяву зроблено автоматичною пилою, а не сокирами. Я бачив подібні шатра тільки на пустині Сагари!